

O SVATÝCH MUČEDLNÍCÍCH VŮBEC

Svatořeční muzika 101

Ja - ké to vi - dí - m množ - ství ple - sa - jí - cí - ch, co po slav - ném ví - těz - ství

zpí - va - jí - cí - ch hla - sy ve - se - lý - mi, ar - cí - lí - bez - ný - mi!

1. Jaké to vidím množství
plesajících,
co po slavném vítězství
zpívajících
hlasy veselými,
arcilíbeznými!

2. Roucha nad sním bělejší
na nich svítí,
na těch se nejkrásnější
perly třeptí:
veliká jich sláva,
spanilá postava.

3. Ratolesti palmové
v rukách mají,
na hlavách se růžové
červenají
věnečky překrásné,
korunky přejasné.

4. Tváře jich nevidané
spanilosti,
hlasy jich neslychané
líbeznosti.
Slíčná jsou jich těla,
bleskem slávy stkvělá.

5. Zvlášť pak kde jaké stály
někdy rány,
těžkých které vystáli
potýkání
slavní ostatkove,
stkví se světlo nové.

6. Nic neměla rovného
pejcha římská,
triumfu podobného
sláva zemská
nikdy neviděla,
nikdy neslyšela.

7. Vůdce jich, Kristus svatý,
je předchází,
na korouhvích kříž zlatý
se nachází,
nad nimž nápis milý:
V tom jsme svítězili.

8. Již vidím, již poznávám,
kdo jsou tito,
již příčinu uznávám
slávy této.
Jest vojsko Kristové,
mučedlníkův slove.

9. Ti jsou Kristem schválení
mučedlníci.
To ti nepřemožení
bojovníci,
jenž pro Bůh válčili
i smrt podstoupili.

10. Ti přehrozná trápení,
hlad, mrskáni,
meče, oheň, ranění,
křižování,
jsouc u víře stáli,
pro Krista vystáli.

11. Již s Kristem plesajíce,
triumf drží,
rájskou slávu majíce,
světskou zhrzi,
dej Bůh k nim přijíti,
s nimi věčně býti.